

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1159793/5

בבית הדין הרבני הגדול ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב שלמה שפירא

המערערת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד אילן אלטר טל)

נגד

המשיב: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד בצלאל הוכמן)

הנדון: מינוי כונס נכסים ודחיית טענה לחוסר שימת לב להוראת הגשת התגובה

החלטה

ההחלטה הקודמת

בהחלטתי מי' באלול התש"ף (30.8.2020) נעתרתי לבקשת המערערת ולאחר שהמשיב ביכר שלא להגיב לבקשה בניגוד להוראת בית הדין כי יגיב עליה בתוך פרק זמן עשרים ואחד יום, שחלפו כבר, הוריתי כי מינויו של בא כוח המשיב ככונס נכסים על הנכס המשותף לצדדים מבוטל וכי מעתה ישמש בא כוח המערערת כונס נכסים יחיד.

קבעתי בהחלטה כי כונס הנכסים יגיש, בבוא העת, בקשה לאישור הסכם מכירת הנכס לצדדי ג' בהתאם לשומה עדכנית וכי לכשיימכר הנכס המשותף יהיה כונס הנכסים רשאי להגיש לבית הדין בקשות הן בכובעו זה והן בכובעו כבא כוח המערערת לעניין דרך חלוקת התמורה, לרבות לעניין סטייה מחלוקה שוויונית לטובת חלוקה שבגדרה ינוכו מחלקו של המשיב לטובת המערערת סכומים שלהם היא זכאית בגין הוצאות משפט שטרם שולמו, הוצאות המערערת בהליך הכינוס והמכירה, חלק המשיב בחובות משותפים הרובצים על הנכס וכדו'.

הבהרתי כי החלטה בבקשות כאלה תינתן כמוכן לאחר שתינתן למשיב זכות התגובה, אולם אם יבחר המשיב גם אז להימנע מתגובה – כפי שנהג עתה – לא יוכל להלין אלא על עצמו.

עוד קבעתי כי בשלב זה, וכיוון שלכאורה די באמור כדי לממש את הוראות פסק הדין ודי יהיה בו גם אם נצטרך לשקול את השלכות אי שיתוף הפעולה, עד כה, מצד המשיב (בהיבטים של הוצאות משפט ובכל הביט רכושי אחר), אין אני מוצא לנכון לזמן את המשיב ולחייבו להתייצב בבית הדין לשם מתן הסברים, כבקשת המערערת.

עוד הבהרתי כי בבוא העת תישקל הטלת חיוב בהוצאות משפט לטובת אוצר המדינה שישקפו את הטרחת בית הדין לצורך יישומו של דין שכבר נפסק, תוך התעלמות מהוראות על הגשת תגובה ותוך שב"כ המשיב, לפי הנטען וכאמור ללא שיוכחש בתגובה כלשהי, אינו ממלא את התפקיד שהטיל עליו בית הדין במנותו אותו כונס נכסים.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

התגובה המאוחרת והבקשה לביטול ההחלטה

לפניי עתה תגובתו המאוחרת של בא כוח המשיב ובקשתו לבטל את החלטתי האמורה. בא כוח המשיב מאשים את חברו באי־שיתוף פעולה בכינוס הנכסים ומבקש כי ימונה כונס נכסים אחר, אם אין חברו נכון לשיתוף פעולה עימו.

בא כוח המשיב מנמק את האיחור בהגשת תגובתו בחוסר שימת ליבו לאמור בהחלטה מאוחרת כי במניין הימים שקצבתי לתגובתו יבואו גם ימי פגרה.

החלטה

הטיעון האחרון דחוי הוא לא אך משום שמתפקידו ומאחריותו של בא כוח המשיב לשים לב לאמור בהחלטות, אף אם מאוחרות הן, אלא גם משום שההוראה בדבר הכללת ימי הפגרה במניין הימים באה כבר בהחלטה הראשונה שבה הוריתי על הגשת התגובה, וההחלטה המאוחרת שנתה את הדברים למען הסר ספק. ברי כי לא נוכל לבטל החלטה שניתנה בהעדר תגובה בשל טענה כי המשיב ובא כוחו שהתבקשו להגיש 'לא שמו לב' לשתי החלטות שהורו להם כך.

אם נקבל טענה כזו יהיו כל החלטות בית הדין הקוצבות מועדים כאילו נכתבו על הקרח.

לגופו של עניין הובהר בהחלטתי קודמת כאמור כי כונס הנכסים יידרש לאישור בית הדין טרם יימכר הנכס ויידרש אף להגיש שומה עדכנית. כן הובהר כאמור כי החלטות בבקשות אלה ובבקשות שנוגעות לחלוקת תמורת הנכס יינתנו כמובן לאחר שתיתן למשיב זכות התגובה.

משכך, ובהתחשב גם באינטרס של המערערת במקסום התמורה לנכס – אינטרס שבא כוחה מן הסתם ישרת אותו יותר מכונס נכסים חיצוני – אין מקום לחשש ממינויו של בא כוח המערערת כונס נכסים, ובלבד שלכשיגיש בקשות כאמור ויינתנו לגביהן החלטות לתגובה ישימו המשיב ובא כוחו את ליבם להחלטות אלה ולמועדים שיינקבו בהן.

דרך המלך היא אומנם מינוי של באי כוח שני הצדדים גם יחד, אולם משניתנה החלטה אחרת בשל טענות המערערת ובהעדר תגובת המשיב – אין לו להלין אלא על עצמו, וכל עוד לא העלה טענה שיש בה ממש – אין בדבריו עילה לבטל את ההחלטה.

נוסיף ונאמר כי מינוי כונס נכסים כשלעצמו אינו צעד בלתי־הפיך וכשם שהמינוי הקודם שונה כך ייתכן כי אם יתברר בעתיד כי בא כוח המערערת אינו ממלא את תפקידו כראוי ייתכן שאכן ימונה כונס אחר.

יתרת תגובתו של בא כוח המשיב עוסקת בבקשותיה של המערערת שכבר נדחו בהחלטתי הקודמת וכאמור לעיל, לפיכך אין תגובה זו מעלה עילה כלשהי לשינוי האמור בעניינן של בקשות אלה בהחלטה.

חריג לזה, וגם זאת באופן חלקי בלבד, הוא האמור בשולי החלטתי הקודמת לעניין אפשרות החיוב בהוצאות משפט עתידיות. כאמור כתבתי כי חיוב זה יישקל בבוא העת תוך שתובא בחשבון הטרחת בית הדין "תוך התעלמות מהוראות על הגשת תגובה ותוך שבא כוח המשיב, לפי הנטען וכאמור ללא שיוכחש בתגובה כלשהי, אינו ממלא את התפקיד שהטיל עליו בית הדין במנותו אותו כונס נכסים". עיקרם של דברים עומד בעינו, היינו כי נשקול את הדברים בבוא העת. עם זאת עצם שקילת הדברים בעתיד משמעה גם כי ישקלו גם מעשים ותגובות שיבואו לשולחננו עד אז. בכלל זה תישקל גם תגובתו של המשיב, ועל כל פנים נוכל לומר כבר

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

עתה כי מעתה ואילך כבר אין לומר שהנטען נגדו לא הוכחש. אין זאת אומרת כמוכן כי ההכחשה מתקבלת, אך בה בעת גם הטענה המוכחשת אינה מתקבלת והדברים יישקלו כאמור בבוא העת.

סוף דבר

- א. החלטתי הקודמת בעינה עומדת וככל שפורט לעיל.
- ב. ההחלטה מותרת בפרסום בכפוף להשמטת פרטיהם המזהים של הצדדים.
ניתן ביום י"ד באלול התש"ף (3.9.2020).

הרב שלמה שפירא

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה